

զեցկութեամբ, առոյգութեամբ գեղեցիկ սեռը; Այդտեղից աղջիկները և կանաչը ամուսնաւում էին:

զեցկութեամբ, առոյգութեամբ գեղեցիկ սեռը: Այլտեղից աղջիկները և կանայք ամուսնանում են երեխն և մեր Դուռացիների հետ և օգուած համարվում է այս, որ նա առաջին՝ գիւղականից քաղաքացի է դառնում, թողնում է իր գիւղական—թրքական վարտին ու հալաւը, հագնում է Թիֆլիսի թասակրավին և շրջանագետը և երկրորդ, որ բնակվելով այժմ հայ գերգաստանի մէջ, շուտով է ընտելանում, սովորում և հայ լեզուն և բուն հայկական մնարարութիւնը... Քիլվարը միւս թրքախօս Խաչմազ հայ գիւղից հեռաւ է գտնվում,—առաջինը Շաբրանումն է, երկրորդը Միւշկիւրում: Խաչմագումն էլ կառուցել են մի հայ եկեղեցի, որը գրեթէ պատրաստ է: Այդ գիւղը պատկանում է Զալեհանցին: Հարուստ է այդ գիւղը իր խիտ, անթափանցիկ, անանցնելի անտառներով, խաղողի այգիներով, արօտատեղիներով—մեծ քանակութեամբ արդինահանվում է այդ գիւղից խաղող, գինի, ցորեն, տախտակեղեն և այլն. որքան այդ գիւղը օգուտ է բերում, ցաւալի է նոյնքան, որ վնաս էլ է շատ տալիս: Աւաղակները միակ ապաստարան են գտնում Խաչմազի անտառներում: Ամառները նրանք այդուղից անպակա են լինում և շատ վնասներ, կոտորածներ են անում: Դա է պատճառը, որ սարսափը այնքան ուժգին է մտել այդ գիւղի մէջ, որ մի քանիսին գիւղից տախտել է չուել տնով, տեղով Դուռա, թողնելով այստեղ իրանց արտն ու հունձը, կան ու գութանը, տունն ու աշխատանքը... գլուխ փախցրել եկել են Դուռա, քեամիրութեան փէշից ըրունել, ապա շատ ամուսնում է այս ու այն խումբը: Երեկոյեան համար քանի քանի անգամ զգուշաց-նում են և յանդիմանում: Նա լինձ պատասխանեց թէ Ֆինլանդիայում մի ամհող կամ անհաւատապել: Ի հարկէ ոչ ոք չի աօի թէ Փինլանդացիները մարդկային դարձացման և քաղաքակրթութեան գաղաքանից բարձր գործ կանեն այն գաղաքանից հասել պածել են—դրան համանելու համար դեռ շատ բան է հարկաւոր, բայց ընդհանրապէս կարելի է ասել, որ Փինլանդիային էն հաւատանի մէջ, շուտով է ընտելանում, սովորում և հայ լեզուն և բուն հայկական մնարարութիւնը... Քիլվարը միւս կառուցել է ասել, որ Փինլանդացիները խիստ նախանձելի վիճակի մէջ են, որոնցից կարող են օրինակ առնել ոչ միայն փոքր աղջերը, ինչպէս և մենք հայերս, այլ մի քանի բաներում իրաւում է գտնվում,—առաջինը Շաբրանումն է, երկրորդը Միւշկիւրում: Խաչմագումն էլ կառուցել է ասել, որ Փինլանդիայից, լինի նա կառավարութեան ծառայող թէ ժողովրդի պաշտօնեայ, իրան պատիւ է համարում իր ստանձնած պաշտօնը կարգին և լաւ կատարել: Լրադրութեան որոնցով երկրը լի է, արթուն են և ամեն բան հանում են հրապարակ. ոչ գովասամական ճամփուր, ոչ պատարակի անէծքներ ու միշոցներ են ասում, նկարագրում են գործը, և այդշափը բարաւոր ճերով այլ և այլ ձեր ու մեծութեան, և այնու ամենայնիւ խիտս մշակված է. ամեն մի թղաչափ երկիր, որը կարելի էր ապառաներից կամ ճահճներից խլել և օգտակար դարձնել՝ արդէն կամ խլված է կամ խլվում է: Գեռք, երկաթ, վատօդ և զինամիտ գիշեր ցերեկ գործում են անդադար: Ճանապարհները ամեն տեղ լաւ և դրաքանչիւր խումբ իրանց գործիքներով և մարդկան կամ խլված է կամ խլվում է այդ աղջերը կարող են համալսարան մասել և լատիներն քննութիւնը տալ երբ որ ուզենք: Թէ զիմանիք գովասամակ կարար հանգչնում էն: Միւս օրը լրացիները մանրամասն նկարագրում են թէ անդ գրում են կրակի երեալը և թէ քանի գործը առաւտեան ժամը 6-ին և վերջացնում երեկոյեան 7-ին: Սրանց ամեն ընթերի, փողոցների, խանութների, գործարանների և ուրիշ շատ բաների խումբը որքան միր է եղել, և նա ով ամենից պուդր, լսանութականում ձեր է առաջ այս ամսական պատճենը միայն պատճեն է առաջ այս ամսական պատճենը:

Մակար վարդապետը այստեղի եկեղեցում մի
քանի օր շարունակ քարոզ խօսեց հրաւիրելով
ժողովրդի ուշադրութիւնը եկեղեցին յաճախտե-
լու վրա: Ճշմարիտ, որ ժողովուրդը յաճախտում էր,
այցելում եկեղեցին անխտիր՝ թէ խռովայովները
և թէ եկեղեցու ու քահանայի հաշտ կողմնակից-
ները: (Այստեղ կուսակցութիւնների է բաժանվել
քահանայական հարցը): Քարոզչի լեզուն Պայնքան
հասարակ, այնքան հասկանալի և ժողովրդական
էր, որ քանի գնում էր աւելի ու աւելի գրա-
ւում էր ունկընդիրների ուշադրութիւնը և նրան-
ցով աւելի լցում եկեղեցին:

Երէկ, յունիսի 5-ին, առաւօտեան 8 ժամին
այստեղ ևս նկատելի եղաւ արեկի խաւարումը:
Նշանակը անձրեսային էր, բարսակ շաղում էր ան-
ձրեր և չէր թողնում տեսնելու, որ կողմն էր իսկա-

Ապէս Խաւարումը Ա. Ա.
ՆԱՄԱԿ ՀԵԼՍԻՆԳՖՈՐՄԻՑ
Յունիսի 1-ին
Հիմա չպրորդ ամիսն է, որ Ֆինլանդիայի
մայրաքաղաք Հելսինգֆօրսումն եմ: Երօպայի
շատ տեղերը տեսել և տարիներով մնացել եմ,
բայց պէտք է ասեմ, որ այս փոքր երկի-
րը իր երկու մլիոն ժողովով շատ բաների
մէջ օրինակելի կացութիւն ունի: Եթէ ձանձռու-

«Արձագանք» և «Մշակ», բայց չէ կարելի չը խոս-
տովածնել, որ կան խնդիրներ, որոնց վրա բարեխիղճ
ըլլագրութիւնը կարող էր և պէտք էր մի քիչ
համերաշխութիւն ցոյց տալ, մի փոքր հայեացք-
ների նմանութիւն ցոյց տալ, որպէս զի հասարա-
կական կարծիքը կարողանար ճշգութեամբ որոշել,
թէ որն է իր կեանքի մէջ առաջնակարգ հարցը
և որո երկուոսական և չառապոսական:

Ես չեմ խօսում և այնպիսի բուն ներքին
հարցերի մասին, որոնց վրա դիմուք հայոց մի լրա-
գիր աւելի կանոն է առնել, քան վրաց լրագի-
րը, կամ որոնց մասին ոռւս լրագիրը այնքան և այն-
քես չէ կարող խօսել, որքան հայոց լրագիրը, —
այսց այդ բոլորից զուրս էլ, կրկնում եմ, կան
ննդիրներ, որոնք տեղական բոլոր լեզուներով
հրատարակվող լրագրութեան համար հաւասար
ուշագրավթեան արժանի պէտք է լինեն, որոնց
լրա բոլոր լրագիրները պարտաւոր են նայել-
որդիրի ընդհանուր շահերի մի և նոյն տեսակէ-
որից:

Սեր տեղական զանազան լրացիների այդ
լիսալ և անհամակրելի ընթացքի չնորհով ահա,
իրամիւ ընթերցողը, միամիտ հասարակութիւնը չէ
արողանում հատկանալ, թէ ճշմարիտ «ո՞ն է

ՊՊԻՆԾԸ և մրգ ուլին»:

Դիւն չը լինէր յարգոյ ընթերցողների համար, կա-
ելի էր գոնէ մէկ տարի «Սշակի» ամեն մի հա-
մարդի մէջ մի օգտակար հրահանգիչ յօդուած աղ-
ղել: Ի հարկէ ոչ ոք չի ասի թէ Փինլանդացիները
հարդկացին զարգացման և քաղաքակրթութեան
արդարմանակետին հասել պրծել են—դրան համեմէլու
ամար դեռ շատ բան է հարկաւոր. բայց ընդհանրա-
կէս կարելի է ասել, որ Փինլանդացիները խիստ
ափանանձելի վիճակի մէջ են, որոնցից կարող են
ըինակ առնել ոչ միայն փոքր ազգերը, ինչպէս և
նոնք հայերս, այլ մի քանի բաներում իրաւ-
րինակ վերցնում են նոյն իսկ հիւսիսացին ամերի-
ացիք և ուրիշ մեծ ազգերը:

Ֆինլանդիան չը նայելով, որ պաղ երկիր է ու
արին ուժ ամիսը ձմեռ է լինում, չը նայելով որ
որին և ուրիշ շատ հարկաւոր բոյսեր ու ծառեր
ցոս երկրում չեն բուսնում, բայց ուրիշ կող-
ից վի է այս երկիրը գրանիտ ապառաժ-
երով ու միւս կողմից հարիսրաւոր ու հա-
րաւոր լճերով այլ և այլ ձեւի ու մեծութեան,
այնու ամենայնիւ խիստ մշակված է. ամեն մի
դպաչափ երկիր, որը կարելի էր ապառաժներից
ամ ճահիճներից խել և օգտակար դարձնել՝ արդէն
ամ խլված է կամ խլվում է: Ձեռք, երկաթ,
առօդ և զինամիտ գիշեր ցերեկ գործում են
նոդաբար: Ճանապարհները ամեն տեղ լաւ և
բարեված են, լաւ են պահպանվում հիները
նորերը շինվում: Գրիմթէ ամեն մարդ սկսում է
որդը առաւտեան ժամը 6-ին և վերջացնում
ուեկոյեան 7-ին: Սրանց սների, փողոցների, խա-
ռաւթների, գործարանների և ուրիշ շատ բաների
մուլթեան համար քանի ք-
նում են և յանդիմանում:
թէ Փինլանդիայում մի ան-
րիմ ծառայովին միայն մէ-
նեն, այսինքն նրան գործ
պայմանով, որ երբէք այն
մէջ չընդունեն:

Պաշտօնի և պարտական
ըիմ լինելը գրեթէ ծայրայ
Մեծ վատահութեամբ կար
ընդհանուր գանձարանից
Ամեն մի Փինլանդիայի, Ե
թեան ծառայող թէ
իրան պատիւ է համարու-
տօնը կարգին և լաւ
որոնցով երկիրը լի է, ա-
հանում են հրապարակ.
ենք, ոչ պախարակիչ անէ
ասում, նկարագրում են գ
ւական է զարգացած ժո-
մար քաղաքն ունի հրաշէ,
տեղում՝ ասենք հրուս է
այլ խմբերն իրանց գործ
ցով վազամ կրակը հանգ
լրագիրները մանրամասն
խրաքանչիւր խումբ ինչ է
մասնաւորապէս օգտակար
թեամբ գրում են կրակի
բուքէ անցնելուց յետոյ եկ
Սրանից ամենն ընթերցող
խումբ որբան ժիր է եղ

սսխն չեմ կարող մանրամասն գրել, միայն մի մինի նիւթեր կը վերցնեմ։
Այս երկրի բնակիչները մեծ ապահովութիւն և մնացութիւն են վայելում։ թէ ոստիվանութիւն, թէ դատարանները շատ քիչ են զբաղված, աղդամելով մեր կողմասեան երկիրների հետ սուագրութեան պաշտօնեանները վերին աստիճան քաղաքավարի ու մարդահանոյ են. ոչ մի աստծառով ձեզ չեն նեղացնի. մի գործ որ այսօր առաջ է եկել և հրդեհը հա փառատորված է զգում հա Տուն չը կայ որ լրադիր չը տեսնի, որ օրվայ լրագիրն կամ էլ աւելին արդէն կար ւոտեան խիստ կանուխ՝ ժ արգէն 10 կամ 12 տարեկա յրվում են ամբողջ քաղաքո զրվագներին և փողը վճարու

Սրբելի անհեղ անկարելի է որ վաղուան զցեն։ Ես
կու անդամ պատեհութիւն ունեցայ այստե-
ա պաշտօնավայրերում գտնվել իմ անձնական
լրձերի մասին։ մէկը այս երկրի ամենաբարձր

աշտօնավայրն էր՝ գեներալ-նահանգապետի կամ սրբան և միւսը սատիկանատունը. երկուսիցն անձ պէտք էր թուղթ ստանալ՝ մէկից մի ճի՞ն, իսկ միւսից մի պատճէն և մի անցառով. երկու տեղերումն էլ իմ ուզած թղթերս սարասառեցին ու պահարանի մէջ ծրարած ծառայի ռքով. ինձ ուղարկեցին: Անցաթղթի վրա տպված, որ պէտք էր 2 մարկ 40 պէնսի վճարէի. այդ ուղ տուի սպասարութին և ուրիշ ոչինչ Այստեղ՝ չպէս երեսում է ամեն մարդ կատարում է իր աշտօնը և իր ռոճկով է բաւականանում՝ առանց կողմնակի վարձատրութեան սպասելու: Պօստատան մի ծառայողի հետ խօսակցութիւն ունեց և յիշեցի, որ մեր երկիրներում պաշտօնեարին նրանց անհոգութեան կամ անհաւատար-

ուրիշցամերի կարծիքով Կովկասի շունչը և
պին Անդրկովկասեան երկաթուղու հարցն էր: Եւ
յն «Новое Обозрение», որ լուսվեամբ է անց-
ամ տեղական կենաքի շատ հետաքրքրական
ուժուներ, նորերս այնպիսի գլուխ բանեց գէպի
Փլիսի կրետիտային ընկերութիւնը և զրա-
կու գործիչների իշխան Բէհրութեանի և իշ-
խան Ալեքսանդր Առաքելյանը:

ան վատառնու պաշտօնավարութեան գործը, որ
ործէք թէ դա մեր երկիր համար պարլամենտա-
ն մի ինսկիր լինէր, կամ մի այնպիսի լինդիր,
չպիսին է Ֆրանսիայի համար կարնոի ընկնելը
բուլանժեանների խնարխաններ... Եթէ «Կա-
զչ» լրագիրն լսէք, կովկասում ուրիշ լինդիր
կայ, թիֆլոսում ոչ մի հարց չը կայ, բացի
վիճակի ներկայացումները, Արտիստական ըն-
ութիւնը, և կամ Բիսմարկի արարքները...
վիրիան, բացի վրաց թատրոնը թիֆլասում
ոչ թատրօն չէ գտնում, իսկ վրաց գրականու-
նից գուրս՝ ուրիշ զրականութեան մասին
ործէք միշտութիւն չունի... Այդուն են և

դական մասուցի միւս օրգանները....
Եւ ահա մեր առաջ այսպիսի մի տեսարան է
ոկայացնում տեղական մամուլը.—տեղի է ու-
սում մի զեղծում դպրոցում, բանկում, կամ
վարչութեան մէջ.—մի լրագիր հայոցանք է
սփում, միջից կէս է լինում, իսկ միւր խորհր-
ւոր կերպով լուսմ է: Մեանում է մի մարդ.—
միւս օրգանները իրանց էջել
ըստ են լցնում, կամ թէ զբ-
գաւեմարտութիւնների և կ-
զաղների կրիսների նկարագի-

մնի անգամ զգուշաց-
ա ինձ պատասխանեց
առ կամ անհաւատա-
անգամ կը զգուշաց-
ց դուրս կանեն այն
ծառայութեան ճիւղի
պուդ, խանութատէրը՝ ձեր առանը կուղարկէ,
միան զրեցէք ձեր հասցէն զների մասին երբէք
խօսք զբոյց չէ լինում. միայն այսչափ կարելի է
հարցնել վաճառականից թէ այս ապրանքը կարի.
Ո՞ւ է մի քիչ էժան տալ. նա ել ասում է այս կամ
ոչ և բանը վերջանում: (Վայ, վայ, վայ թամակ
շօմի քարվանսարան):

Ծուարված մնացնլ եմ թէ արդեզ որ լա-
բանը զրեմ: Թուղէք նկարագրեմ մի քիչ սրանց
ուսումնական և կրթական գործերը: Տեսակ տե-
սակ դպրոցները անթիւ և անհամար են համա-
լսարանից սկսած մինչև ապուշներին խնամող դրա-
բոցը: Ամբողջ ժողովուրդը, թէ կին և մարդ, կար-
դալ գիտէ: Գիմնազիաներում յունարէնը կամքի
թողված է և լատիներէնը մինչև ուսուաց գիմնա-
զիաների 5-դ կամ 6-դ դասատան ընթացքնէ: Իսկ
պահանջվում է շվեյցերէն և ֆիններէն բաւական
հիմնաւոր: 17 և 18 տարեկան ուսանողներ
խիստ շատ կան: Այս օրերս մի երիտա-
սարդ, որը միմիայն 20 տարեկան էր, մաթեմա-
տիկայի գոկորութեան քննութիւն ավեց: Ռէա-
լիստները կարող են համալսարան մտնել և լատի-
ներէնի քննութիւնը տալ երբ որ ուզեն: Թէ զիմ-
նապիստ, թէ ուսանող կարող են ամենքն էլ
ամուսնակալ: Ուսանողը 10 տարի լիբառունք ունի
իր քննութիւնները ուշացնելու: Ամեն կերպով
հետապնած է ուսում:

շաշտացյլած է ռասումը:

Մի երկու շաբաթ սրանից առաջ այստեղի համալսարանում մի գեղեցիկ տօն կատարվեց, որը տեղի է ունենում ամեն չորս տարին մէկ անդամ։ Այս օրը բոլոր այն ուսանողները, որոնք այդ չորս տարվայ ընթացքում մագիստրի կամ դօկտորութեան քննութիւն են տուել, կամաչ դասինեայ պսակով պսակվում են ահազին հանդիսի մէջ։ Մօտ 4 հազար հոգի ներկայ էին, ուր համալսարանի մի յայտնի պրօֆէսօր զրեթէ 200 զիտնականների մատու ոսկի մատանի և զլուխը պսակ զրաւ ու 20-ի չափ անձանց զլուխը դօկտորութեան զլնարկ տուաւ։ Ծերունի զիտնականներ էլ որ 50 տարի պահնից առաջ, առաջն 1840 թւին են

Ե և բարձր քաղաքա-
նի գործածութիւնը:
Վ վախաճած չը լինի
իմանալի դիւրութիւն:
Ա մձինք և պաշտօնա-
ւ, այլ ամենահասարակ
դիերձակ, կօշկակար,
տանը մէկը հիւան-
ում էք խօսել բժշկի
իմանում է հիւանդի-
ր գալը պէտք չէ,
գայ: Կանայք պէտք
ինչ որ ուսում են:

Այսօր, հինգշաբթի, 14-ին յունիսի, Երևանո
քառակի վերջին ներկայացումն է լինելու: Դա լի-
նելու է հոչակաւոր ողմարդուի բնենֆիսը: Կը
կէս Փառակ կամ 10

է արձակում։
աղմուկ են յարուցա-
սուուի հարստահարու-
սդալի վախճանի մա-
ին լուս, որ կար-
ում, այլ Զինաստա-

թիւն չունեն։ Թէ լնչ է գրում հայոց լրագիրը
այս կամ այն հարցի մասին, — այդ ք զիտէ վրաց
լրագիրը, թէ վրաց լրագիրը լնչ կարծիք ունի
այս և այն նշանաւոր տեղական լմնդրի մասին, —
այդ պարտք չէ համարում զիտենալ ուսւ լրագի-
րը։ Սիմեանցից թարգմանել մի քանի լուրեր
սպանութիւնների կամ զողութիւնների մասին։

ահա այն նիվթը, որ տեղական մի լրագիր փոփ
է առնում միւսից....

Հետեանքը:—Հետեանքը այն է, որ տեղական
մամուլը չէ կարողանում իր բուն կոչման բարձ-
րութեան հասնել, չէ կարողանում ոչ մի հարցի
մասին համեմբաշխութիւն կայացնել և դրա հետ
միասին չէ կարողանում նպաստել հասարա-
կական լուրջ կարծիք կազմելելու, անընդու-
նակ է դասնում զեկալարելու հասարակական
կարծիքը.... Այդպիսի մամուլը ոչ թէ չէ կարող
զեկալարել հասարակաց կարծիքը, ոչ թէ չէ կա-
րող նպաստել հասարակաց կարծիքը կազմելուն,

ո կամ պատճելէտնեցվում են Գլղանելիքի մ փառցում աքաւթիւններով....
Ի դիրք բռնելով գէրը, այդ լրագիրները ևանց բովանդակութի հետ էլ ծանօթայլ մինչև անգամ կը շուշրեցնի միամիտ ընթերցովին, որը տեսնելով մի և նոյն երկրի մէջ, և և նոյն ժողովրդի համար հրատարակվող լուսական ների մէջ այդքան հակասութիւններ և թարսութիւններ ու միամիտ հաւատագիր հարցին հաւատագիր կը հարցին —Ո՞րին հաւատագիր, ո՞րին հետեւլ....

